

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 19. Papa Imperatorem proscribit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII.
A. C. 1238.

aureos Byzantinos pendat. Contra Imperator Fridericus assererat, Sardiniam antiquo jam jure Imperii propriam esse, ac suos antecessores eam non amisisse, nisi quia alibi majoris momenti negotiis occupati fuissent. *Juravi autem, subjungebat, ut neminem fugit, me Imperio erepta omnia redditurum: nec oscitanter id exequar.* Ergo Henricum filium suum misit, & maxima insulæ parte potitum, Sardinia Regem declaravit.

Matth. Par.
1239. p. 410.

§. XIX.

Papa Imperatorem proscribit.

Petr. Vin.
I. ep. 6.

Matth. Par.
p. 416.

EA res Papam gravissime commovit, refricuitque vulnera, quæ sibi ab Imperatore inflictæ jam alias conquestus fuerat. Itaque plures ei monitiones ex solenni ritu dedit, ita ut illum velle hostiliter agere facile sentiret Imperator. Qui eundem præventurus, 10 Martii Cardinalibus scripsit in hanc sententiam: *Quandoquidem Ecclesiæ lumina, & successores Apostolorum estis, omnium Papæ consiliorum participes; mirissimum est, eum iracundiæ impetu eo usque abripi, ut in gratiam Lombardorum rebellium contra Imperatorem Romanum ac Ecclesiæ defensorem gladium spiritualem stringere velit, quamquam detrimenta, quæ Ecclesiis illata esse perhibet, jam compensata sunt, aut nostro jussu pro-*
tinus

tinus compensabuntur. Non ferremus tantam injuriam, sed solitam Imperatorum vindictam sumeremus. Ardente proin studio oramus, ut Papæ hoc suum propositum ab impotente animo potius quam a justitia, ut omnibus constat, profectum, ne scandala pariat, adimatis.

Sæcul.XIII.
A.C.1238.

Papa procedens longius Dominica Palmarum primo, dein die Cœnæ Domini sacro 24 Martii an. 1239. Romæ solenniter Friderici proscriptionem tulit. Erat concepta hujusmodi verbis:

Ex autoritate Patris & Filii & Spiritus Sancti, Apostolorum SS. Petri & Pauli ac nostra Fridericum, qui se dicit Imperatorem, a piorum communione secludimus, quia Romæ seditionem contra Ecclesiam excitavit, ut nos & Cardinales inde pelleret contra prærogativas dignitatis, & honoris Apostolicæ Sedi proprias, contra libertatem Ecclesiasticam, & contra jusjurandum, quo se Ecclesiæ obstrinxit. Item quia Episcopum Prænestinum Sedis Apostolicæ Legatum, ne in legatione sua Albigenes insectaretur, per suorum quosdam impedivit. Rursum, quia quarundam Cathedralium, aliarumque Siciliæ Ecclesiarum Sedes vacuas repleri non patitur: unde libertas Ecclesiæ, ac ipsa fides periclitatur, cum nemo sit, qui verbum Dei proponat, & animas regat. Hic nominantur vacantes Ecclesiæ viginti numero Diocesium, inter alias
Catanzæ,

ap. Rain. n. 2
Matth. Par. p. 412.
Alb. Stud.

Sæcul. XIII. A.C. 1238. Catanæ, Regii, Scyllacci, duorumque
coenobiorum. Deinde ob Clericos ibi ca-
ptos, in carcerem missos, proscriptos, neca-
tos; ob profanata ibidem, destructaque tem-
pla Deo sacra; ob prohibitam Ecclesiæ So-
rance reparationem.

Nec minus, quia Regis Tunetani ne-
potem suscipiendi baptismatis ergo ad Eccle-
siam Romanam profectum detinet: quia Pe-
trum Sarasinum nobilem civem Romanum
a Rege Angliæ Romam missum in custo-
dia cohibet: quia multas Ecclesiæ Romanæ
terras, inter alias Sardiniam invasit. Oc-
cupatis etiam quorundam Siciliæ Nobilium
terris, quas Ecclesia tenebat, vastitatem intulit.

Du Cange. *Gloss. Inqui-*
sitio. Aliquot Ecclesias Cathedralis, ac mo-
nasteria quædam fortunis evertit suis, maxi-
me per injustam inquisitionem: id exactio-
nibus nomen dabatur. Eodem in Regno
excuti bonis suis Templarii & Hospitalarii
non sunt ex pacis fœdere in integrum resti-
tuti. Ibi Præsules Ecclesiarum & Abba-
tes Cistercienses aliorumque Ordinum co-
guntur pro construendis novis arcibus cer-
tam quot mensibus pecuniæ summam sol-
vere. Præterea, qui Ecclesiæ partes deser-
derunt, contra pacis conditiones omnibus
orbati bonis ire in exilium, uxoresque ac
liberos suos captivos relinquere compellun-
tur.

Denique illum proscribimus, quia im-
pedimenta infert, ne Terræ sanctæ mittantur
suppe-

suppetiæ, & Romanicæ Imperium recuperare-
tur. Et omnes, qui jurejurando suam illi
fidem obligarunt, ab eo absolutos declara-
mus, stricte prohibentes, ne illud observetur,
quamdiu proscrip-tus manserit. Quod atti-
net ad vexationes Nobilium, pauperum, vi-
duarum, & pupillorum, Fridericus se man-
datis Ecclesiæ obtemperaturum alias jura-
vit; idcirco eum monebimus, & quod æqui-
tas postulat, faciemus. Sed ob puncta præ-
cedentia, de quibus sæpe a nobis & soli-
cite admonitus haud paruit, illum proscribi-
mus. Cæterum, quia ob dicta factaque sua
per totum pene orbem haud levi laborat infa-
mia, velut si de fide catholica non recte sen-
tiret, hac in re Deo juvante, juris ordinem
tenebimus.

Imperator Fridericus Pascha hoc an-
 no 1239 in 27 Martii incidens Patavii
 magna inter oblectamenta transege-
 rat, cum de intorto in se anathemate
 nuncium accepit, & iracundia flagrans
 Romanis per litteras vehementer expo-
 bravit, quod rem tam indignam ferentes
 ipsum contra Papam non defenderint.
 Hortatur, ut hanc maculam suam eluant,
 injuriam ipsi factam ulciscendo: alioqui
 minatur fore, ut ex ipsius gratia tanquam
 ingrati excidant.

Interim Papa ad omnes Christiani
 orbis Præsules circummisit epistolam
 hunc in modum scriptam: *Nemo est, qui*
nesciat,

Sæcul. XIII.
 A.C. 1239.

Mon. Pad.
 Sigon. R.
 Ital. lib. 18.

p. 53.
 Petr. Vin.
 I. p. 7.

Matth. Par.
 p. 415.

ap. Matth.
 Par. p. 423.
 to. XI. conc.

p. 337.
 Rain. 1239.
 n. 13. 15.

Sæcul. XIII. *nesciat, quanta cura Sedes Apostolica Fridericum ab infantia protexerit, ut ei Siciliam conservaret, & quomodo eum ad dignitatem Imperatoriam evexerit. At beneficentiæ tam parum respondit, ut de suis erratis sæpe admonitum punire invicti cogamur.*
A.C. 1239. Tum Papa querimonias suas contra Fridericum, sicut in litteris proscriptionis, percenset, additque: *Quare vobis præcipimus, ut singulis diebus Dominicis ac Festis inter æris campani sonitum omnibus locis jurisdictioni vestræ obnoxiiis hanc sententiam promulgetis. Hæc epistola data est 11 Aprilis, & missa Legatis, velut Ottoni in Angliam, & Episcopis locorum, ut Archiepiscopo Rothomagensi ac ejus Suffraganeis; inscripta etiam Regibus, Ducibus, Comitibus ac Optimatibus cum mutationibus cujusque dignitati congruentibus.*

§. XX.

Imperatoris Apologia.

Petr. de Vin. *Etiam Fridericus ad Reges ac Principes*
l. ep. 21. *litteras dedit, in quibus omnes de*
Matth. Par. *Gregorio conquirendi causas, quas habere se dicebat, ab initio Pontificatus ejus*
p. 451. *repetit. Erat amicus noster, ait, in minore honoris gradu: sed ut primum Summus Pontifex evasit, omnium beneficiorum, quibus Imperatores Christiani Ecclesiam ditaverunt,*
imme-